

Forfatter: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind

Titel: BREV TIL: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1870-08-08)

Citation: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind: "BREV TIL: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1870-08-08)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 640. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020443.pdf> (tilgået 16. maj 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Lensgreve C. E. Frijs til Udenrigsminister Baron Rosenørn-Lehn.
Kjøbenhavn, 8. August 1870.*

Herr Baron,

I Continuation af min ærbødige Indberetning af 5te dennes tillader jeg mig herved at meddele, at jeg, for at fyldestgøres. 641den i min Instructions 3die og 4de Puncter stillede Fordring, iforgaars aldeles privat henvendte mig til den herværende franske Gesandt for at finde en terme moyen, der kunde være ligesaa langt fra en Afslutning eller et Tilsagn om Afslutning af of- og defensiv Alliance (saalænge ikke et betydeligt fransk Troppcorps fandtes i Østersøen, cfr. Instructionens § 3) som fra en Ikke-Indgaaen paa de gjorte Tilbud; — men den franske Gesandt, hvis Forekommenhed og Dygtighed vil være Deres Excellence tilfulde bekjendt, meente, at en slig Udvei ikke vilde kunne findes, fordi den franske Regjering maatte vide bestemt Besked, forinden den afsendte sine Tropper.

Overeensstemmende med en under min sidste Samtale med Hertugen af Cadore truffen Aftale om at forelæse ham min Indberetning, forinden jeg afgav denne til Deres Excellence, for herved at undgaae enhver Misforstaaelse, tilskrev jeg ham igaar Morges, at jeg stod til hans Disposition hele Dagen, naarsomhelst det maatte behage Hertugen at besøge mig, hvorefter han øieblikkelig svarede at ville indfinde sig Kl. 12 1/2 hos mig, til hvilken Tid præcise han mødte. —

Efter Forelæsning af min Indberetning, for hvis varme og sympathetiske Stemning for Frankrig, for den franske Keiser og for det franske Folk han bragte sin hjertelige Tak, erkjendende, at det var en saadan Stemning og Aand, der fra først af og heelt igjennem havde gjort sig gjældende fra min Side i vor Forhandling, tillod han sig tre Smaabemærkninger, efter i det Hele at have erkjendt min fuldkommen correcte Gjengivelse af vor Samtale:

- 1) At Cherbourg ikke kunde være ene bindende som Indskibningssted,
- 2) At Bestemmelsen om Landsætteisen paa Als eller i Nordslesvig maatte være Gjenstand for yderligere og endelig Forhandling imellem de militaire Autoriteter,
- 3) At Restitution af Slesvig til Danmark som Betingelses. 642for at kunne slutte Freden kun maatte være bindende for Frankrig, naar dette kunde — om ikke dictere Freden, saa dog paa Grund af Krigens Gang i det Væsentlige bestemme Fredsvilkaarene.

41

Ved denne Leilighed, eller foranlediget af disse Smaabemærkninger, maa jeg tillade mig et Forsvar ligeoverfor Deres Excellence med Hensyn til de mig i Instructionens § 2 givne Paalæg.

Grunden, hvorfor jeg ikke nøiere har discuteret og faaet Oplysning om de enkelte Tilbuds Beskaffenhed og disses mulige Modificationer — samt om de Tjenester, der ventes af Danmark, ligger deri, at jeg ikke fandt det tilraadeligt eller, om jeg saa maa sige, delicat fra vor Side, naar der ikke var Sandsynlighed for, at vi vilde være istand til at kunne give et Tilsagn, — da at ville søge at binde og præcisere sin eventuelle Allieredes Tilbud; thi indirecte paadrog man sig ved slig dybere og grundigere Drøftelse af Tilbud — om ikke nogen juridisk, saa dog en moralsk Forpligtelse til at contrahere. — Ligeoverfor mine forskjellige Forsøg paa at faae Oplysninger, vedrørende Stillingen til Østerrig, Italien og Sverrig, som naturligviis gjordes aldeles generelt og i Henhold til de Yttringer, der vare fremkomne i Pressen, agerede Hertugen fuldstændig døv, — hvilket forekom mig mere Følgen af en bestemt Villiesretning end af Ubekjendtskab til Forholdene.

Vor Samtale eller Forhandling endte med den Slutningsbemærkning, at jeg, der, som han vilde have seet af min Fuldmagt, kun havde det Hverv at modtage Meddelelser, dog ifølge min Instruction ansaae det for min Pligt atter og gjentagende at gjøre opmærksom paa de Vanskeligheder, den danske Regjering vil have ved under nærværende Forhold at give nogetsomhelst Tilsagn, thi et Løfte om et Landgangscorps's Indskibning var alle Dage meget forskjellig fra 28,000 Mands Tilstedeværelse i Østersøen. Uden at nære den mindste Tvivl om den franske Keisers, det franske Folks bestemtes. 643Hensigt at ville opfylde et sligt givet Tilsagn, saa kunde Krigsbegivenhederne absolut kræve andre Dispositioner, og vi stode da i Gabet ligeoverfor en overmægtig Nabo. Hertil bemærkedes fra Hertugens Side, at en Forpligtelse eller et Tilsagn fra vor Side kun kunde gjælde fra den Dato, Landgangstropperne vare hidkomne, til hvilken Bemærkning jeg riposterede, at Muligheden af en Tractats eller et Tilsagns Hemmeligholdelse betvivledes af mig under nærværende Tider og ved den udmærkede diplomatiske og Spions-Betjening, som Contraparten var i Besiddelse af — der kunde ikke være Skygge af Tvivl om, at sligt Tilsagn vilde blive regnet os à conto som afsluttet ubetinget. — Hertugen bemærkede hertil, at en Afsendelse af Tropper uden Tilsagn vanskelig kunde tænkes; thi Keiseren ønskede ikke at udøve nogen Pression paa den danske Regjering, saaledes at denne paa nogen Maade kunde siges ved et Tryk af Folkestemning etc. at være hindret i Udøvelsen af sin frie Villie, og det kunde let faae Skin heraf, naar Forhandlingen først fandt Sted ved Troppernes Ankomst. Ligesom han paa Forhaand vidste, at de af mig fremsatte Betænkeligheder alene havde deres Udspring fra min Hensyntagen til mit Fædrelands Vel, saaledes kunde han meget godt forstaae, at de stode for mig i et saa stærkt Lys, fordi jeg i

saa lang Tid havde pleiet Forhandlinger med vor Nabo; men det var paa den anden Side ogsaa hans Pligt ligeoverfor en eventuel Umulighed fra den danske Regjerings Side til at kunne indgaae paa Tilsagn at hævde »la pleine liberté d'action de son gouvernement«.

Deres Excellence vil heraf gunstbehageligen kunne see, at der var en ikke liden Formindskelse i den moralske Pression fra iforgaars og i den fra igaar, muligviis Følge af de indtrufne Begivenheder, og Trykket vil aabenbart rette sig i dets Stigen og Falden efter Krigens Gang.

Jeg meddeelte Hertugen, at jeg imorgen vilde kunne afgive min endelige Beretning til Deres Excellence, og at ens. 644Beslutning saaledes efter al Sandsynlighed kunde ventes tagen i Midten eller senest i sidste Halvdeel af denne Uge. —

41*

Deres Excellence vil have bemærket, at jeg ligeoverfor Hertugen ikke har tilladt mig nogensomhelst Antydning om de Ulykker, der ere overgaaede Frankrig, hvorimod jeg ikke nærer Tvivl om, at de vare ham bekjendte; jeg tog Afsked med Hertugen, som om vi ikke skulde gjensees for det Første, og da min Sympathi for Frankrig altid har været meget varm og er det endnu mere i dette Øieblik, troer jeg gjennem mine Udtalelser at have været istand til at bibringe Hertugen et levende Indtryk af den kongelige Regjerings Sympathi for Frankrig.

Idet jeg hermed maa betragte det mig Allernaadigst overdragne Hverv som endt, er jeg herved saa fri at tage Afsked med Deres Excellence, takkende for den mig viste Tillid.

C. E. Krag-Juel-Vind-Frijs.